

man ikke ønsker at høre en lang Diskussion om denne Bane, navnlig de Herrer, som ikke interessere sig for den. Men jeg kan dog ikke tilbageholde en Bemærkning, og det er med Hensyn til Tilskudet. Naar der foreslaas en Løgstør—Hobro-Bane, kan jeg nogenlunde forstaa, at den ærede Indenrigsminister og Landstinget ikke kunne stemme for Banen uden Tilskud; de maa med andre Ord kræve et Tilskud; thi det vil blive en lokal Bane af ringe Interesse. Men ville de Herrer optage Projektet om denne Bane, jeg her foreslaar, maa Synspunktet absolut blive et andet, da der ikke er nogen Tvivl om, at vi her uden væsentlig større Offre faae en virkelig Statsbane, der tillige tilfredsstiller de lokale Interesser, og som har Betydning for hele den nordlige Del af Jylland og for Midt- og Vestjylland med. Vi faae derved en Bane, som kan siges at have Statsværdi, og lige overfor denne tror jeg ikke, at den ærede Indenrigsminister eller det høie Landsting virkelig kan fastholde, at der skal gives Tilskud. Som jeg allerede har sagt: Kunne de bevilge Slagelse—Næstved-Banen uden Tilskud, saa kunne de sandelig endnu bedre bevilge denne Bane uden Tilskud.

B. Holm: Hver Gang der kommer Spørgsmaal frem om Jernbaner, er det en Selvfølge, at det sætter alle Sindene i Bevægelse i den Egn, hvor Banen vil komme til at gaa, og det ligger i Sagens Natur, fordi hver Entelt vil søge, saa vidt det er gjørligt, at faae den saa nær til sig som muligt. Navnlig kappes Byerne altid med hinanden og søge at overgaa hinanden med at fortælle, i hvad Retning Banen helst maa gaa, og hvorledes de største Indtægter derved ville blive bragte tilveie. Det er Noget, vi kjende Allesammen, der have været i Rigsdagen i længere Tid, og derfor kan man saa godt forstaa, at aldrig saa snart kom Spørgsmaalet om Jernbaner frem, før man ogsaa denne Gang havde Deputationer baade fra Aalborg, Løgstør, Hobro, Nibe og Viborg og fra alle de Byer, som staa i nærmest Berøring med selve Banespørgsmaalet. Det maa betragtes som en Selvfølge, at enhver Deputation, der kom, syntes næsten at have de bedste Kort paa Haanden for at faae Banen til at gaae den Vej, den ønskede. Nu maa det derfor betragtes som en Selvfølge, at det maa være Rigsdagens Opgave at søge at stille saa meget mellem de stridende Parter som muligt, saaledes at det ikke bliver Rjødteberne alene, det kommer til Gode, men at det ogsaa bliver

Landet, som det kommer til Gode. Men kommer man nærmere til at tale med By-mændene, er der for Resten alle saa faa af dem, som man kan høre sige: Det er ikke sikkert i og for sig, at vi faae nogen Nytte af Banen; men hvad der er sikkert, er, at dersom vi ikke faae den, saa stader den os, saa vil der paa en eller anden Maade blive taget noget Opland fra os. Det har jeg hørt f. Ex. baade fra Løgstør og fra Hobro.

Man kan saa godt forstaa, at dersom der kommer en Bane, som berører dem for nær, vil det blive til absolut Skade, og derfor søge de at værgе deres Liv saa godt som muligt. Dette, at Spørgsmaalet om Løgstør—Hobro-Banen ligger for, kan forøvrigt ikke synes forunderligt, thi Spørgsmaalet om denne Bane er i og for sig en gammel Bekjendt; vi have haft det Spørgsmaal for mange Gange her i Thinget. Det er mange Aar siden, Spørgsmaalet var for, men det har næsten ogsaa været en Regel, at hver Gang der har været Spørgsmaal om Hobro—Løgstørbanen, har man ogsaa hørt de andre Tanker komme frem, og jeg synes, at jo længere man er kommen hen i Tiden, desto mere berettigede blive de Ansøelser, som komme tilorde for at benytte Viborg—Løgstør i Stedet for Hobro, idet, da Spørgsmaalet kom op om Løgstør—Hobrobanen, var det egentlig begrundet i de store Markeder, som den Gang vare i Hobro, med magre Kreaturer, og som hele Befælgningen søgte med de magre Kreaturer. Det er almindelig bekjendt, at Hobro Marked er et af de største, der findes i det nordlige Jylland med Kreaturer, men efterhaanden som Vesthimmerland er kommet til i Stedet for det sølge sine magre Kreaturer, selv at fede dem, er derved efterhaanden Hobro kommen til at staa som Nr. 2 og egentlig Viborg som Nr. 1. Det tror jeg, er en almindelig Erfaring allevegne, at det er ganske rigtigt, som det blev fremhævet af de to foregaaende Talere, at Thyernes Hovedmarked er for Diebliffet England, og man søger da, for saa vidt man ikke kan komme den ene Vej, at komme den anden. For det nordlige Jylland er det givet, at saa længe Bandet er aabent ved Aalborg, vil man benytte denne By. Det ligger i selve Sagens Natur; thi det er den billigste Vej. Vi have nemlig det Særlyd, at man kan faae Kreaturerne lige saa billigt fra Aalborg til Newcastle, som fra Esbjerg til Newcastle, men det ligger sikkert deri, at Returfragterne ere langt mere fordelagtige til Aalborg end til Esbjerg. Saa længe det er muligt at komme fra Aalborg, vil